

30.1.2015

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: Andragende nr. 1768/2013 af Ria Martakis, græsk statsborger, om lovligheden bag ydelse af banklån i schweizerfranc i Grækenland

1. Sammendrag

Andrageren spørger, om det er lovligt at yde banklån i schweizerfranc i Grækenland, især når den pågældende bank ikke havde uddannet personale til at informere potentielle låntagere om netop dette investeringsprodukt. Hun anmoder også om retningslinjer for, hvordan man beskytter sig mod foranstaltninger truffet af banken, da beløbet på det pågældende lån er for højt på grund af konstante ændringer i valutakursen mellem euro og schweizerfranc, og hun står nu over for økonomiske vanskeligheder.

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 23. juni 2014). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 216, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 30. januar 2015

Kommissionens bemærkninger

På EU-plan fandtes der ingen retsregler om realkreditlån i tidsrummet 2007-2008. Kommissionen udsendte imidlertid den 1. marts 2001 en henstilling om de oplysninger, der forud for indgåelsen af en kontrakt skal gives til forbrugerne af långivere, der tilbyder boliglån. De retningslinjer, der blev indarbejdet i henstillingen, blev aftalt i form af en frivillig adfærdskodeks mellem realkreditbranchen og forbrugergrupper. Denne adfærdskodeks henviste ikke særskilt til lån i udenlandsk valuta og var ikke bindende for udlånerne. Ud fra de foreliggende oplysninger kan Kommissionen ikke udtale sig om, hvor konsekvent den

frivillige adfærdskodeks blev fulgt af individuelle institutter i tidsrummet 2007-2008. Det er Kommissionens indtryk, at den frivillige adfærdskodeks fra begyndelsen af i vidt omfang blev fulgt af finansieringsinstitutterne i Grækenland. Påstanden om, at de græske banker har udvist forsømmelighed ved ikke at informere deres kunder tilstrækkeligt om de risici, der var forbundet med udenlandsk valuta, må derfor også vurderes i lyset af den græske lovgivning på daværende tidspunkt.

Kommissionen forelagde i marts 2011 et direktivforslag om realkreditlån, som blev vedtaget den 4. februar 2014. Medlemsstaterne skal gennemføre direktiv 2014/17/EU i national ret senest den 21. marts 2016. Direktivet indfører tværsektorielle foranstaltninger, der finder anvendelse på alle former for lån med pant i fast ejendom, f.eks. bestemmelser på højt niveau om aflønning for at begrænse overdrevent risikoberedskab, krav med hensyn til den viden og de kompetencer, som personalet skal have, samt om krav om, at forbrugerne skal modtage de relevante oplysninger inden indgåelsen af kreditaftalen (det europæiske standardiserede informationsblad (ESIS))¹. Direktivet indeholder også særlige bestemmelser om lån med variabel rente og lån i udenlandsk valuta. I henhold til artikel 23 skal medlemsstaterne sikre, at der ved kreditaftaler i forbindelse med lån i udenlandsk valuta er etableret en passende ramme for at sikre, enten at forbrugeren på nærmere angivne betingelser har ret til at konvertere kreditaftalen til en anden valuta, eller at der er etableret andre ordninger for at begrænse forbrugernes eksponering for valutakursrisiko i forbindelse med kreditaftalen. De andre ordninger kan bestå i, at der opereres med lofter eller eventuelt advarsler, forudsat at det er tilstrækkeligt til at begrænse valutakursrisikoen. Af hensyn til retssikkerheden og som beskrevet i artikel 43 finder direktivets bestemmelser ikke anvendelse på de kreditaftaler, der eksisterer inden den 21. marts 2016.

Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) rettede den 21. september 2011 en henstilling² til alle nationale kompetente myndigheder om at gøre noget ved de systemiske risici, der var forbundet med uforholdsmæssigt stor långivning i udenlandsk valuta. Ud fra de oplysninger, der blev indgivet, fastslog ESRB i sin opfølgingsrapport³, at Grækenland fuldt ud havde efterlevet henstillingen.

Med hensyn til direktiv 2005/29/EF stilles der i dette direktiv krav om, at erhvervsdrivende på en klar, forståelig og hensigtsmæssig måde præsenterer de væsentlige oplysninger, som forbrugerne behøver for at træffe en informeret købsbeslutning, f.eks. de vigtigste karakteristika ved det tilbudte produkt eller den tilbudte tjenesteydelse, herunder de risici og resultater, som kan forventes opnået ved brugen.

¹ Det standardiserede informationsblad (ESIS) til brug forud for kontraktindgåelse erstatter den europæiske adfærdskodeks i forbindelse med lån, der falder inden for anvendelsesområdet.

² HYPERLINK "<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2011:342:0001:0047:en:PDF>"
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2011:342:0001:0047:en:PDF>

³ HYPERLINK

["http://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/recommendations/2013/ESRB_2013_2.en.pdf?e48c0195897f850f84879712ce2f2cf7"](http://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/recommendations/2013/ESRB_2013_2.en.pdf?e48c0195897f850f84879712ce2f2cf7)

http://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/recommendations/2013/ESRB_2013_2.en.pdf?e48c0195897f850f84879712ce2f2cf7 det blev vurderet, at Grækenland fuldt ud havde efterlevet to ud af syv henstillinger. Hvad angår de resterende fem henstillinger var den nationale kompetente myndighed i stand til på fyldestgørende vis at redegøre for den manglende opfølgning. De relevante data om opfølgningen blev forelagt af de nationale kompetente myndigheder, men analyseret i en tværnational arbejdsgruppe på grundlag af identiske kriterier.

I Kommissionens meddelelse om anvendelsen af direktiv 2005/29/EF¹ og den ledsagende rapport², der blev vedtaget den 14. marts 2013, peges der på centrale områder, hvor håndhævelsesaktiviteterne bør intensiveres, herunder sektoren for finansielle tjenesteydelser. Blandt de prioriterede målsætninger kan nævnes behovet for at videreudvikle vejledningen fra 2009 og udvide og arrangere tematiske workshops med de nationale håndhævelsesmyndigheder inden for områder, der er af central betydning for forbrugerne.

Desuden har Kommissionen for nylig iværksat en oplysningskampagne for at øge kendskabet til både forbrugerrettigheder og håndhævelsesmuligheder inden for forskellige områder. Denne oplysningskampagne kommer til at omfatte adskillige medlemsstater, bl.a. Grækenland.

Konklusioner

Europa-Kommissionen har ingen håndhævelsesbeføjelser i forhold til erhvervsdrivende, som måtte have overtrådt EU's lovgivning på forbrugerbeskyttelsesområdet, og den kan ikke tage stilling til individuelle sager mellem forbrugere og bestemte erhvervsdrivende, hvilket ofte kræver en vurdering af kendsgerningerne.

Andrageren opfordres derfor til at forelægge sin sag for den kompetente græske myndighed, dvs. det græske ministerium for udvikling og konkurrenceevne, der kan kontaktes på følgende adresse:

Ministry of Development and Competitiveness
Directorate of Consumer Policy and Protection
Kaniggos Sq.
GR-10181 Athens
Tlf.: +30 210 3801507
Fax nr.: +30 210 3841832
E-mail: info@efpolis.gr
HYPERLINK "<http://www.efpolis.gr>" www.efpolis.gr

Med henblik på at modtage passende juridisk rådgivning om, hvad andrageren kan gøre for at håndhæve sine forbrugerrettigheder, kan hun desuden kontakte en forbrugerorganisation. Listen over nationale forbrugerorganisationer i Grækenland findes på følgende link, hvor man først skal klikke på det relevante land:

http://ec.europa.eu/consumers/empowerment/cons_networks_en.htm

¹ "Styrkelse af forbrugerbeskyttelsen og opbygning af tillid til det indre marked" – COM(2013)0138.

² COM(2013)0139.